RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

nr. 211.169 van 10 februari 2011
in de zaak A. 195.154/IX-7020

In zake: Carina CROONEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bertrand Vrijens
kantoor houdend te Gent
Kortrijksesteenweg 641
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Buitenlandse Zaken
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Monique Detry
kantoor houdend te Brussel
De Praeterestraat 25

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 8 januari 2010, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 9 november 2009 van de Belgische ambassadeur te Caïro waarbij de aanvraag van Carina Croonen tot het verkrijgen van een “attest geen huwelijksbeletsel” niet wordt ingewilligd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de

Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 januari 2011.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Annik Haegeman, die loco advocaat Bertrand Vrijens verschijnt voor de verzoekster, en advocaat John Isenbaert, die loco advocaat Monique Detry verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekster vraagt op 18 mei 2009 bij de Belgische ambassade te Caïro een “attest geen huwelijksbeletsel” aan om in Egypte te kunnen huwen met Amr El Feky, die geboren is op 10 mei 1983 en de Egyptische nationaliteit heeft.

3.2. Nadat het parket van de procureur des Konings te Gent een negatief advies heeft uitgebracht, deelt de Belgische ambassadeur te Caïro met een brief van 9 november 2009 aan de verzoekster mee dat het aangevraagde attest wordt geweigerd.

Deze brief luidt als volgt:

> "Verwijzend naar uw aanvraag tot afgifte van een attest geen huwelijksbeletsel op 18.05.2009, spijt het mij u te moeten meedelen dat uw verzoek niet kan worden ingewilligd.
>
> Uit het op de kanselarij afgenomen interview ontstond een sterk vermoeden dat de intentie van minstens één van beide partners er niet op gericht is een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen.
>
> Om deze reden werd uw aanvraag voorgelegd aan de Procureur des Konings van Gent. Na politioneel onderzoek en rekening houdende met vermeld interview heeft de heer Procureur een negatief advies uitgebracht.
>
> Indien u niet akkoord gaat met deze beslissing kan u via een gerechtsdeurwaarder een gerechtelijke procedure opstarten bij de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel.
>
> U kunt ook beroep tot vernietiging, eventueel vergezeld van een vraag tot opschorting, aantekenen bij de Raad van State, binnen een termijn van 60 dagen te rekenen vanaf de betekening. De vormen worden bepaald door het besluit van de Regent van 23 april 1948 dat de procedure voor de afdeling administratie van de Raad van State bepaalt."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Rechtsmacht van de Raad van State

Standpunt van de partijen

4. De verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord op dat de Raad van State niet bevoegd is om van het beroep kennis te nemen. Zij betoogt dat betwistingen over burgerlijke rechten op grond van artikel 144 van de Grondwet tot de uitsluitende bevoegdheid van de rechtbanken behoren. Aangezien de verzoekster met haar beroep haar subjectief recht om te huwen wil doen erkennen, dient de Raad van State zich onbevoegd te verklaren. De verwerende partij wijst erop dat de verzoekster eveneens een vordering heeft ingediend bij de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel, waardoor zij zelf te kennen geeft dat zij een subjectief recht, namelijk het recht om te huwen, wil zien erkennen. Volgens de verwerende partij impliceert bovendien de stelling van de verzoekster dat een diplomaat die een "attest geen huwelijksbeletsel" uitreikt, optreedt als ambtenaar

van de burgerlijke stand, dat krachtens artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek alleen de rechtbank van eerste aanleg bevoegd is.

5. De verzoekster repliceert in haar memorie van wederantwoord dat de bestreden beslissing zelf, naast de mogelijkheid om een gerechtelijke procedure op te starten bij de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel, uitdrukkelijk vermeldt dat tegen de weigering tot afgifte van een "attest geen huwelijksbeletsel" een beroep tot nietigverklaring kan worden ingesteld bij de Raad van State. De verzoekster benadrukt dat zij de beslissing van 9 november 2009 van de Belgische ambassadeur te Caïro wil vernietigd zien omdat laatstgenoemde niet bevoegd is om een onderzoek naar een schijnhuwelijk in te stellen. De verzoekster stelt voorts dat een ambtenaar van de burgerlijke stand dient te worden beschouwd als een administratieve overheid in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en dat de bestreden beslissing een bestuurshandeling is waartegen bij de Raad van State een beroep tot nietigverklaring kan worden ingesteld.

Beoordeling

6. Met de verwerende partij moet worden vastgesteld dat het geschil rechtstreeks betrekking heeft op het subjectief recht van de verzoekster om te huwen, meer bepaald op de vraag of zij voldoet aan de voorwaarden die door het Belgische recht worden gesteld opdat zij met Amr El Feky in het huwelijk zou kunnen treden. Het beroep heeft aldus een betwisting over een burgerlijk recht als werkelijk voorwerp. Volgens artikel 144 van de Grondwet behoren geschillen over burgerlijke rechten bij uitsluiting tot de bevoegdheid van de rechtbanken. De Raad van State is bijgevolg niet bevoegd om van het voorliggende beroep tot nietigverklaring kennis te nemen.

De omstandigheid dat het voorliggende beroep zich voordoet als een vordering tot nietigverklaring van een bestuurshandeling doet aan die vaststelling geen afbreuk. De bevoegdheid van de Raad van State wordt immers

bepaald door het werkelijke voorwerp van het beroep. Te dezen betreft dit voorwerp de erkenning van een burgerlijk recht, waarvoor de Raad van State niet bevoegd is.

De exceptie is gegrond.

7. De auditeur-verslaggever heeft terecht vastgesteld dat de zaak kan worden afgedaan met korte debatten. Geen van de partijen heeft zich overigens daartegen verzet.

V. Kosten

8. Gelet op de omstandigheid dat de verwerende partij in de bestreden beslissing zelf verkeerdelijk aangeeft dat tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing kan worden ingesteld bij de Raad van State, past het de kosten ten laste te leggen van de verwerende partij.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 februari 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bert Thys, staatsraad, waarnemend voorzitter,

bijgestaan door

Wim Geurts, griffier.

De griffier **De voorzitter**

Wim Geurts **Bert Thys**